

## De beginjaren: Liefde geneest alle dingen

Nu beginnen we.

En inderdaad, groeten aan jullie, geliefde en heilige vrienden. Ik ben gekomen om vandaag op deze manier bij jullie te zijn, niet om je iets te leren, want er is niets dat geleerd kan worden dat je nog niet weet. Ik kom niet als iemand die *boven* je staat, maar als iemand die *met* je gaat op de weg die je hebt gekozen. Ik kom uit vrije wil om op deze manier met je te communiceren, omdat ik van je houd, en ik kom om bij je te zijn omdat je de Schepping van mijn Vader bent. Jij *bent* Christus. Jij *bent* die Ene die eeuwig geboren is voordat er tijd was. Jij bent mijn broeder en mijn zuster. En wanneer ik kom om met jou te zijn, ken ik mijn Vader. Wanneer ik kom om met *jou* te zijn, zie ik de weerspiegeling van Wie Ik Ben. Als ik kom om bij je te zijn, *weet* ik dat alleen Liefde Echt is.

Dus, in alle eeuwigheid, en opnieuw vóór het begin der tijden, ben ik bij jou, zoals jij bij mij bent. Hoewel de reizen talrijk kunnen lijken, is er in Werkelijkheid geen reis geweest. En je kunt niet reizen naar een werkelijkheid waarvan je in Waarheid nooit gescheiden kunt worden.

Ja, je hebt horen zeggen dat je je eigen werkelijkheid schept, maar ik zeg je dat je alleen *vanuit* jouw werkelijkheid kunt scheppen. In de volmaakte vrijheid die de Vader aan de Zoon gaf, op dat moment, dat mysterieuze moment, waarop de Vader ervoor koos om dat te scheppen wat aan Zichzelf gelijk is, Zijn *eniggeboren* Zoon, of afstammeling.

Jij *bent* Die Ene, en jij bent daarom een Schepper geweest, onophoudelijk, sinds dat tijdloze moment. En zelfs nu, vandaag, heb je ervoor gekozen om je ervaring te scheppen. Je hebt ervoor gekozen om wat jullie het lichaam noemen, dat eigenlijk een tijdelijk communicatieapparaat is, te gebruiken, je hebt ervoor gekozen om het ruimtelijk op een bepaalde plaats te brengen om voor jezelf een unieke kwaliteit aan ervaring aan te trekken. Jij bent degene, zelfs op dit moment, die vrijelijk de waarneming creëert waardoor je dit moment aanschouwt en ervaart. In Werkelijkheid kan ik jouw waarneming niet genezen. In Werkelijkheid kan ik je niet overtuigen om dingen anders te zien. In Werkelijkheid kan ik je niet wakker maken, maar ik *kan* er in mijn oneindige vrijheid voor kiezen om van je te houden.

Hier is dan het grote geheim van bewustzijn, hier is het grote geheim waar zovelen op zoveel magische manieren naar zoeken. De wereld die jij ervaart, de wereld *van* jouw ervaring, net als de mijne, wordt totaal niet voortgebracht door iets buiten jezelf, er is niets buiten jou. De vrijheid die jouw bestaan is, de onbeperkte vrijheid om waarneming te creëren – om überhaupt te scheppen – die ongebreidelde vrijheid, de Essentie en Waarheid van alles wat je bent, is voor altijd onveranderlijk.

Cultiveer daarom in elk moment van ervaring het besluit om niet te zoeken naar een oorzaak buiten jezelf, maar vraag slechts: ‘Wat heb ik gekozen om te zien? Wat heb ik gekozen te ervaren?’ En als je kijkt met de ogen van het hart, zal het niet voor je verborgen zijn. En om met de ogen van het hart te kijken is slechts een eenvoudige eerlijkheid nodig. ‘Wat ervaar ik *op dit moment*? Want dit is de vrucht van wat ik eerder heb gekozen. Welke gedachten heb toegestaan om een thuis te maken in mijn geest. Welke waarnemingen heb ik een

waarde toegekend, waardoor ze als een filter met me megedragen worden, waardoor ik kleur geef aan wat volledig een neutrale gebeurtenis/creatie is.'

Alle macht in de Hemel en op aarde bevindt zich in *jou*, in gelijke mate in ieder van jullie. Alle kracht in de Hemel en op aarde waarmee jij je ervaring creëert. Daarom ben je op elk moment vrij om jezelf te zien als iemand die *op zoek is* naar God, of je bent vrij om jezelf te zien als iemand die God *gevonden* heeft. Het verschil tussen die twee is het verschil tussen de Hemel en de wereld, tussen Geest en materie zo je wilt, tussen Hemel en hel, tussen lijden en vrede, tussen twijfel en wijsheid, tussen bezorgdheid en een zeer subtiele vreugde die nooit weggaat.

Als ik kom om vandaag bij jou te zijn, dan is dat alleen omdat ik jou als mijn gelijke herken. En ik kom alleen weer omdat ik van je hou. En ik hou van je omdat ik geleerd heb om consequent de keuze te maken om Alleen Liefde te Onderwijzen.

Ooit, toen ik als man op jullie planeet rondliep, werd ook ik geconfronteerd met dezelfde keuzes waarmee jij wordt geconfronteerd. En hoewel ze op vele manieren vermomd zijn, is de keuze uiteindelijk eenvoudig: Liefde en angst.

En als mens, tijdelijk, zoals jullie, vereenzelvigd met de perceptie van mezelf als een lichaam-geest gescheiden van alle anderen, misschien zelfs gescheiden van mijn Vader, moest ook ik de beslissing ontwikkelen om anders te zien, om te *kiezen* wat al mijn leraren me vertelden, wat alle geschriften die ik bestudeerde zeiden, dat God en Zijn Schepping nooit gescheiden zijn van elkaar, dat ik dat Licht *was*, dat ik die Schepping *was*, dat ik de Christus *was*.

En op een zekere dag, zoals voor velen van jullie al is gebeurd en nog zal gebeuren, brak er een dag aan waarop het plotseling tot me doordrong dat ik, in plaats van magische middelen te zoeken om de kloof tussen mijzelf en mijn Vader te dichten, *misschien* iets vreemds moest doen, iets dat zo ongehoord was dat het bijna heiligschennis was in elke spirituele traditie die ik bestudeerde. En dat ene bizarre ding was om God gewoon op zijn Woord te geloven en te beginnen te leven alsof het waar was dat ik niet van God gescheiden was. Geef toe, dat is nogal vreemd.

Dus op die dag en op dat tijdstip, toen ik onder een bepaalde boom zat op een bepaalde kleine heuvel in wat jullie Galilea noemen, en terwijl ik uitkeek op de laatste stralen van de ondergaande zon, nam ik in het diepst van mijn gedachten een besluit. Ik zal niet meer rondlopen als een zoeker naar God, maar ik zal mezelf overgeven aan de Realiteit dat ik en mijn Vader Eén zijn. En dan zal ik zien wat er gebeurt.

Het is niet zo dat ik volledig wakker naar deze planeet kwam, in een baarmoeder geworpen zonder de hulp van wat jullie de eh, laten we zeggen, normale middelen noemen. Het is niet zo dat ik naast mijn Vader zat en Hij zei: 'Kijk, zou je het erg vinden om naar beneden te gaan?' en dat ik zei: 'Geen probleem.'

Als ik niet als mens op deze planeet zou hebben rondgelopen, als ik niet alles zou hebben gevoeld wat jullie hebben gevoeld, als ik niet zou hebben gezien wat jullie hebben gezien, als ik geen oordeel zou kennen, als ik geen angst zou kennen, als ik geen verdriet zou kennen, als ik geen lust zou kennen, als ik de kou van de huid niet zou kennen, als ik de twijfel niet zou kennen, het verlangen, het verlangen om te zoeken en te vinden, dan zou niets van wat ik ooit heb gedaan en niets van wat ik ooit tegen jullie heb gezegd, of het nu toen was, of sindsdien, of nu in de vele vormen waarin ik probeer te communiceren met de mensheid,

dan zou niets daarvan iets betekenen en geen waarde hebben, tenzij ik ben geweest waar jullie zijn. Begrijp je dat?

Doe me daarom alsjeblieft een groot plezier. Als je per se een foto of icoon van mij op je altaar wilt hebben, zet dan alsjeblieft een foto van jezelf naast die van mij. Of nog beter, haal de mijne weg en hang de jouwe op en erken dat dezelfde Waarheid die mij wakker heeft gemaakt in jou leeft. Ze wacht op jouw welkom, jouw welkom om de beslissing te nemen om nooit meer de krankzinnige gedachte te tolereren dat je afgescheiden van God zou kunnen zijn, en om die Waarheid en die toewijding naar elk moment te brengen, herinner je die Waarheid en leef dan vanuit die Waarheid en zie wat je Vader van je verlangt.

Het is echt niet zo ingewikkeld. Wat je zult ontdekken, nadat je de boodschap een paar duizend keer hebt gehoord, is: 'Oh, onderwijs alleen Liefde.' Dezelfde boodschap, vele vormen, dezelfde inhoud. Onderwijs alleen Liefde, want dat is wat je bent. Onderwijs alleen Liefde, want dat is wat je bent. Vader, wat moet ik op dit moment doen? Onderwijs alleen Liefde, want dat is wat jij bent. Moet ik hierheen of daarheen? Luister naar Liefde, laat je leiden door Liefde.

Wees daarom de aanwezigheid van de Waarheid die jij bent, en jij bent het Licht dat deze wereld verlicht. En je kunt niet anders dan op het juiste moment op de juiste plaats zijn. En als je de wil van je Vader wilt kennen, open dan je ogen. Met wie ben je? Waar ben je? Hoe kun je Liefde brengen naar de ruimtelijkheid en heiligheid van deze heilige ontmoeting?

En weet zeker dat elk moment waarop je iemand op deze aarde ontmoet, in feite gaan we nu een beetje verder en zeggen we: op elk moment van relatie, of het nu met een grassprietje is of als je naar een ster staart, elk moment van relatie is een heilige ontmoeting. Want jouw Vader schept *alleen* dat wat het goede, het heilige en het mooie weerspiegelt. En via jou wacht de Schepping om gezegend te worden, wacht om verlost te worden, wacht om gered te worden als jij ervoor kiest om alleen door de ogen van Liefde waar te nemen. (15 min.).

En de beslissing om dat te doen zal noodzakelijkerwijs de diepte van de geest corrigeren, de emoties helen, en ja, zolang het lichaam duurt, zelfs de manier transformeren waarop deze kleine, uh, cellen, die je het lichaam noemt, op je hebben gereageerd als een goede dienaar.

Liefde geneest alle dingen. Liefde omarmt alle dingen, vertrouwt alle dingen, overstijgt alle dingen, transformeert alle dingen en brengt Realiteit zachtjes terug naar waar het nooit is weggeweest, de diepte van je eigen wezen.

Nou, dat is genoeg van al dat Liefdesgedoe. Ook ik als man plachtte tot mijn Vader te roepen: 'Maar, maar Vader, zo eenvoudig kan het niet zijn.' Mmmm. 'Ik worstelde met iemand die ik ken.' Zij drukken, zoals je dat vandaag de dag zou noemen, op mijn knoppen; drukken op de knoppen, wat wij het kwellen van de ziel noemen. En als ze maar zouden ophouden met kwellen, dan zou het helemaal goed komen met mijn ziel. De *oorzaak* ligt toch zeker buiten mezelf. Er moet toch een magisch middel zijn waarmee ik mezelf kan beschermen tegen de psychische aanvallen van die arme onverlichte zondaars die het niet snappen.

Leer mij de weg, Vader. En ja, ik was veertig dagen en veertig nachten in de woestijn. Eigenlijk waren het ongeveer zevenendertig dagen en nachten, maar het waren er een paar

meer of minder. Worstelen – waarmee? Ik worstelde alleen met een onjuiste waarneming van wie ik ben en waar ik altijd ben.

En toen ik begon te leven vanuit die eenvoudige beslissing om mijn Vader op Zijn Woord te geloven, werden de gebeurtenissen in mijn leven niet langer door mij georganiseerd, maar door Hem die ik de Trooster heb genoemd, de Heilige Geest, de Stem voor volmaakte juistheid van denken, een volmaakte helderheid, de brug tussen mijn persoonlijke bewustzijn en de Geest van God. Net alsof je leven gereorganiseerd begint te worden – en velen van jullie weten hoe dat soms voelt – alsof iets buiten het zelf zoals je het gekend hebt je lot opnieuw begint vorm te geven. En God zij dank, want als je je eigen lot volgt, loop je over de rand van het Universum en verdwijnt je in een afgrond. Hmmm.

Maar dat wat de Trooster is begint de relaties, de samenkomsten, de toevallige ontmoetingen, de boeken, de carrières, de vrienden te organiseren, en dat wat in je is geplaatst wordt langzaam opgewekt via de bodem van alles wat je ten onrechte had gecreëerd dat anders was dan Liefde, die poging om jezelf veilig te houden, de poging om vast te houden aan een oordeel, de poging om de Schepping anders te zien dan ze is, om niet de echte wereld te zien, maar je vervanging, je surrogaat ervoor. Juist door die bodem heen begint de Trooster in je geest en je hart te werken om je percepties te corrigeren, om precies die perfecte leersituatie te geven waarin je weer voor Liefde kunt kiezen.

En iedere keer dat je de eenvoudige keuze maakt om alleen naar die stem te luisteren, maak je, als we woorden uit jullie hedendaagse wereld mogen lenen, een kwantsprong, een kwantsprong in het proces van genezing, in het proces van Christusgeboorte. Elke beslissing voor de Liefde is kostbaarder dan al het goud en zilver dat deze planeet ooit zou kunnen produceren. Het is meer waard dan alle bewieroking, alle succesvolle carrières, alle vriendinnen en vriendjes die je ooit zou kunnen vergaren. Elke beslissing voor *Liefde* overtreft *alles* wat ooit op deze planeet is voortgebracht. Zo *krachtig* ben je. Dat is de *kracht* die binnen in je wacht op jouw welkom.

Op dit ogenblik, ook al trilt het lichaam, op dit ogenblik, ook al vloeien de tranen, op dit ogenblik, ook al voel ik angst voor verlies opkomen, zal ik toch voor Liefde kiezen. En ik zal de tranen liefhebben, en ik zal het beven liefhebben, en ik zal de angst liefhebben, en ik zal de persoon die voor me staat liefhebben, en ik zal de grasspriet liefhebben waarop ik misschien sta, en ik zal de liefhebber van God in mij *liefhebben* die *alleen maar* wil ontwaken.

*Liefde*. Het is de enige kracht die bestaat in de Schepping. En jij, op de plek waar je bent, jij bent Die Ene die de eenvoudige beslissing kan nemen om Liefde in je omgeving te brengen. Jij kunt het kanaal zijn. Jij kunt de beker zijn die overloopt. Jij bent degene die de eenvoudige beslissing kan nemen om genezing toe te laten.

Jij bent degene die op deze planeet rondloopt. Jij bent het die een zogenaamd lichaam heeft, wat betekent dat je een tijdelijk apparaat hebt dat alle anderen op de planeet kunnen zien. Zij kunnen mij vaak niet zien omdat ze met de ogen van het fysieke lichaam kijken en niet met de ogen van het ontwaakte hart. Jij bent degene door wie Liefde, die als Trooster gegeven wordt, je woorden, je gebaren en je wezen kan sturen zodat Liefde deze wereld binnenkomt en het hart van een ander kan raken op manieren die je denkende geest nooit zou kunnen bevatten of begrijpen. Want de geest is nooit ontworpen om jouw meester te zijn. Hij is ontworpen om de dienaar van het ontwaakte hart te zijn.

En met 'hart' bedoel ik hier gewoon de *diepte* van de geest die dieper is dan het bewuste kijken, zagezegd, anders dan je... dieper dan je ideeën en je waarnemingen, net als de oceaan waaruit alle golven oprijzen. Ik noem het gewoon 'het hart' om het te onderscheiden van wat jullie het intellect of de denkende geest noemen.

Die geest weet nooit wat iemand nodig heeft. En wanneer je stil bent – wat eenvoudig betekent dat je je waardering voor die ideeën terugtrekt – wanneer je ervoor kiest om je terug te trekken in het heiligdom van je hart, in de diepte van je Geest met een hoofdletter 'g' en je de Waarheid herinnert die altijd waar is, dat alleen Liefde geneest, dan kun je *geïnspireerd* worden en kan Die Geest een dienaar worden van de uitbreiding van Liefde. En op dat moment is er letterlijk geen verschil tussen jou en het leven dat ik leefde en dat zoveel pers heeft gekregen. Mmm?

Jij *bent* de vleesgeworden Christus, jij bent het vleesgeworden Woord, jij bent de Eniggeborene van de Vader, jij bent de Verlosser, omdat je ervoor gekozen hebt om verlost te worden door de Liefde te kiezen.

Wanneer je Liefde boven angst verkiest, betekent dit niet dat je geen angst zult ervaren als een beweging of golf van energie, zoals een rimpeling op een meer veroorzaakt door een kiezelsteen die in je bewustzijn is gevallen. Wanneer je Liefde *boven* angst verkiest, betekent dat gewoon dat je, ongeacht wat er in je of om je heen gebeurt, ervoor gekozen hebt om alleen de Stem voor Liefde waarde te geven.

En je begint het vermogen te ontwikkelen om de Stem van Liefde te onderscheiden temidden van het gebrul en geraas van de wereld die de uitdrukking van angst is. De wereld kan bestaan in je geest, in je emoties, in de celstructuren van wat lijkt op de vaste massa die het lichaam genoemd wordt. De wereld kan bestaan in wat rond dat lichaam lijkt te zijn in andere geesten. Maar de wereld is altijd het symbool van de keuze voor angst. En te midden van dat alles kun je inderdaad de vaardigheid, het vermogen cultiveren om de Stem van Liefde steeds duidelijker te horen, en het begint met de *beslissing* te nemen om hem te horen.

Stel je voor dat je aanwezig bent bij wat men de symfonie noemt en terwijl je in je stoel zit, omringd door honderden andere wezens in wat men, eh, smokings en japonnen noemt, neem je in het diepst van je wezen een besluit om de toon van de fluit te horen en begin je te leren hoe je het geluid van de viool, het slaan van de trommel, het geluid van de hobo tijdelijk opzij kunt zetten. Je begint het vermogen te ontwikkelen om de toon van die enkele fluit, die prachtig speelt in de muziek van de orkestratie van die symfonie, te onderscheiden. Dat lijkt heel erg op al wat je hoeft te doen om het vermogen te ontwikkelen om de Stem van Liefde te horen.

Maar het vereist wel toewijding. Het vereist dat je, terwijl je door je dag gaat, hoewel niemand misschien weet wat je aan het doen bent, je de tijd anders gebruikt. Hmm? Je kiest ervoor om die *constructief* te gebruiken en er is geen grootser gebruik van tijd dan het het vermogen te ontwikkelen om alleen de Stem van Liefde te horen, om alleen vanuit haar inspiratie te handelen, om de stem van de wereld op te geven, of die nu vanuit je omgeving of vanuit je innerlijk lijkt te komen, en eigenlijk zijn dat slechts termen die we voor jullie ervaring moeten gebruiken. Er is geen innerlijk en uiterlijk. Er is niets buiten jou.

Dit betekent dat wanneer een broer of zus zich krankzinnig lijkt te gedragen, dit binnen in jou gebeurt en je de kracht hebt om naar diegene te kijken en hem of haar als jezelf te zien, om zelfs de perceptie van hem of haar als broeder of zuster te overstijgen, want dat is nog steeds gebaseerd op de perceptie dat er iets buiten je is. Je kunt leren om te kijken en alleen jezelf te zien en de beslissing te nemen of je Liefde naar jezelf wilt brengen of angst.

Want zoals je je broeder behandelt, heb je jezelf behandeld. En zoals je naar je zuster hebt gekeken, heb je naar jezelf gekeken. En in feite is de reden waarom je je broeder of zuster in een bepaald, laten we zeggen, liefdeloos licht ziet, dat je eerst al op die manier naar jezelf hebt gekeken en je ervaart nu slechts het effect van die keuze.

Nu weet ik dat dit betekent dat als je Christusbewustzijn wilt ontwikkelen, je alle hoop om ooit iemand of iets de schuld te geven volledig zult moeten opgeven. 'Maar ik heb er zoveel tijd en energie in gestoken. Ik heb levenslang overal gezocht, van hoog tot laag. En soms ben ik er helemaal van overtuigd dat ik echt iemand of iets heb gevonden om de schuld aan te geven.'

En toch, geliefde vrienden, bewustzijn is zo'n heerlijk spel. Elke keer dat je Liefde hebt onttrokken aan een ander om welke reden dan ook, heb je alleen jezelf gekwetst, en je hebt ervoor gezorgd dat je een gebrek aan Liefde zult voelen.

Vergeving bevrijdt de wereld van de perceptie die *jij* erop hebt geplakt. Je kunt de wereld niet vergeven voor wat ze werkelijk gedaan heeft, want ze heeft niets gedaan. Je kunt je broeder of zuster niet vergeven voor hun daad tegen jou, want je kunt niets ervaren dat je niet over jezelf hebt afgeroepen als gevolg van het oordeel waarmee je jezelf al hebt opgehadeld.

De wereld wil je dus leren dat wat je ervaart van buitenaf komt, iets wat 'ongelukken kunnen gebeuren' heet. De wereld zal je leren dat je een slachtoffer van de wereld kunt zijn. De wereld zal je ook leren, 'Maak je geen zorgen, het is niet jouw schuld,' en eigenlijk is dat helemaal waar, maar op een ander niveau. De wereld, en alles wat de wereld leert, staat lijnrecht tegenover de Waarheid van het Koninkrijk. En waar op aarde is het Koninkrijk? Het is hier. Het is waar jij ook bent.

En de Waarheid, die het Koninkrijk is, *weet* dat er buiten niets is. Het Bewustzijn is de Schepper, en dat dus op ieder moment, of je nu de prachtige lach van een pasgeboren kind hoort, of je de kleine voetjes voelt van eentje die binnenkort komt, en die de zijanten van het inwendige van het vrouwenlichaam aanraken en schoppen, hmm? Of het nu wel of niet 15 april is en je je geld in de brievenbus ziet verdwijnen, er is *niets* in het veld van je ervaring gekomen behalve wat je hebt *toegelaten*.

Dat betekent niet, en luister goed, dat je bent gaan zitten en een blauwdruk hebt gemaakt en hebt gezegd dat op 19 april 1994 iemand mijn kat zal overrijden. Dat betekent het niet. Dat iemand de kat overrijdt is een symbool, het is de expressie van een bepaalde trillingskwaliteit van bewustzijn. Hmm? Je hebt al een steentje in de vijver van je eigen geest laten vallen dat resoneert, een rimpeling uitzendt, zodat wat je daar hebt laten vallen hier verschijnt als een weerspiegeling, niet als een straf. God is niet iemand die je op de planeet zet, je laat lijden en je dan na je dood vertelt waarom Hij je dat heeft aangedaan. Zou dat niet fijn zijn? Dan zou je iemand hebben om de schuld te geven. Hmmm.

Alle gebeurtenissen vinden plaats met één reden, en slechts één reden, niet om je te straffen, niet om wat je stress noemt in het lichaam te laten ontstaan, niet om te bewijzen dat de wereld een slechte plek is. Gebeurtenissen vinden plaats om je zo nodig te choqueren zodat je je aandacht op de echte wereld richt, op het Koninkrijk, om je zo nodig te dwingen anders te leren denken, anders te leren kiezen, andere doelen te waarderen, uiteindelijk met het doel om te ontwaken, om te genezen. De gebeurtenissen op zich hebben geen effect op jou. Geen enkel. Geloof me, als dat wel zo was, zou je hier nu niet zijn. Je zou 45.000 jaar geleden al verdwenen zijn. Maar hier ben je. En de wereld heeft je niet kunnen doden, of wel? Net zoals het nooit gelukt is om van mij af te komen.

Wat je ook meemaakt, het is het resultaat, de uitkomst van hoe je eerder hebt gekozen om over jezelf te denken, en het weerspiegelt wat werkelijk aan de hand is, zodat je de kans krijgt om opnieuw te kiezen en zo te leren wat Liefde is, hoe Liefde geneest, wat ervaring is, wat Schepping is, en welke kracht er in je leeft om samen met God het goede, het heilige en het mooie te scheppen. En die kracht is voor altijd onbegrensd.

Kijk dan ook niet oordelend naar de ervaring die je hebt. Als je merkt dat de geest zegt: 'Ik voel me zo opgesloten, ik voel me zo gevangen, oh had ik dit stomme lichaam maar niet.' Mmm? Nee, dat is een oordeel. En een oordeel creëert alleen maar een bepaalde trilling die zich moet manifesteren om aan je te spiegelen wat je hebt gedaan met de kracht van je geest.

Maar leer liefdevol te kijken. Leer om elk moment als heilig te beschouwen. Leer te zien dat je zelfs met dit ding dat je het lichaam noemt een heilige ontmoeting kunt hebben. Je kunt naar het lichaam kijken in een spiegel. Je kunt naar je gezicht kijken in de spiegel. Je kunt de handen van het lichaam aanraken. Je kunt de schouders en armen aanraken. Je kunt het gebied van het hart aanraken. En je kunt je realiseren dat je hier en nu, waar je ook bent, het bewustzijn bent dat van deze tijdelijke schepping kan houden.

Je kunt het ongelooflijke instrument waarmee je ervaringen in dit bepaalde domein van frequenties tot jezelf kunt roepen, waarderen; en dat alles voor de mogelijkheid om anders te kiezen dan je in het verleden deed, om Liefde te kiezen, om alleen Liefde te onderwijzen, om zo arrogant en buitenissig te worden dat je dezelfde beslissing neemt als ik. 'Ik geloof dat ik zal rondlopen alsof het waar is wat mijn Vader tegen me zegt.' Hmmm! En als iemand je vraagt wanneer je jarig bent, kun je zeggen: '25 december. Wanneer ben jij jarig?' Feitelijk was ik geboren in wat jullie augustus noemen, maar dat maakt niet uit.

Nu heb je letterlijk de kracht om een heleboel plezier te hebben met de geboorte van Christus. Het ego, de krankzinnige gedachte dat je anders zou kunnen zijn dan God je geschapen heeft, heeft één hoofdkenmerk. Ernst. Wees er zeker van dat als je met grote ernst aan het bidden bent, je niet bidt. Mmmm. En serieus liefhebben is een contradictio in terminis.

Dus hoe zou het zijn als je vanavond naar huis zou gaan nadat je besloten hebt het Koninkrijk spelend binnen te gaan? Hmmm. Om al *spelend* het Koninkrijk binnen te gaan. Om licht te zijn, om te lachen, om buitensporig te zijn, om plezier te hebben, om de geest van anderen te prikkelen. Hmmm? Hmmm.

Stel je voor dat je een winkel binnenloopt en je geeft vijf euro voor een liter melk en wat je nog meer hebt gekocht, en je krijgt een stuiver terug omdat dat tegenwoordig zo gaat, en je

neemt de stuiver aan en je kijkt naar de winkelbediende, legt je vinger tegen je wang en zegt: 'Wat ben ik toch een goede Christus'. En je loopt weg. Hmmm. En dan kom je terug en zegt: 'En trouwens, wat ben jij een goede Christus!' Hmmm. Dan weet je zeker dat de bediende je nooit zal vergeten. Hmmm.

En ik wil iets delen dat heel, heel heilig en heel waar is. Het is niet serieus, maar wel oprecht. Luister goed. Wanneer twee geesten ervoor gekozen hebben zich in Liefde te verenigen, zullen die twee geesten *nooit* meer van elkaar gescheiden zijn. Oftewel, de droom van afscheiding zal nooit een sluier tussen hen laten vallen. En Christus *verlangt* ernaar om met Zichzelf verenigd te worden, te verschijnen als elk wezen.

Dus, als je ervoor kiest, en luister alsjeblieft goed, als je ervoor kiest om te beginnen met Alleen Liefde te Onderwijzen als de Verrezen Christus – dat betekent trouwens niet dat je een handleiding krijgt die je vertelt wat je moet doen, het betekent alleen dat je begint met te besluiten dat dat is wat waar is, en dan vult de Heilige Geest de leemtes op – als je de beslissing hebt genomen om naar de winkelbediende te kijken, of je echtgenoot, of je kind, of een vriend, of iemand die zomaar plotseling op mysterieuze wijze in je gedachten en je gebed opduikt, hmmm, als je besluit om met Liefde naar die persoon te kijken, en jezelf toestaat om te zien dat Christus in hen woont, ben *jij* voor eeuwig met dat wezen verbonden.

En als je ontwaakt, worden er leerlingen naar je toe gestuurd. En ieder van jullie heeft een veelheid aan wezens die in de wachtkamer wachten op je besluit om verder te gaan met Wie je werkelijk bent. De meesten van hen heb je nog niet ontmoet. En de *meerderheid* van hen zul je *nooit* in fysieke vorm ontmoeten.

Maar omdat alle geesten verbonden zijn, en wat is Geest anders dan een punt van Goddelijk Licht, een bewustzijnspunt, een intelligentiepunt. Mmm? Het maakt niet uit in welke dimensie ze zijn. Alles bestaat in een ruimte die sowieso niet groter is dan de kop van een speld. En in feite bestaat het in een ruimte die even groot is als de breedte van een gedachte. Hmmm. En als je erachter kunt komen hoe *dat* zit, laat het me dan alsjeblieft weten.

Het betekent dat je zelfs binnen deze droom, die ontstond door het denken aan één krankzinnig idee, verbonden bent in relatie met alle wezens. En als je ervoor kiest om te genezen, verheft elke beslissing om te genezen, elke beslissing om alleen Liefde uit te breiden, de hele Schepping. (45 min.)

En als Christus opnieuw geboren wordt in je herinnering, omdat Hij daar al is, begrijpen al die wezens met wie je ooit Liefde hebt uitgebreid of uitgewisseld het onmiddellijk. En ze beginnen op de meest buitenissige manieren te verschijnen. Velen van jullie weten waar ik het over heb. Plotseling ontmoet je iemand en je *weet*, je *weet* dat je die persoon altijd al hebt gekend. En er ontstaat onmiddellijk een leer/lesrelatie en je hoefde er niets voor te doen. Je hoefde geen reclamemaker in te huren om bekendheid te krijgen. Ze komen opdagen.

*Telkens* wanneer je voor Liefde besluit en zo de herinnering aan Christus meer en meer in je geest, in je bewustzijn, in je wezen toelaat, stuur je een boodschap naar iedereen in de wachtkamer die een verbinding met je heeft, en weten ze dat de les begint. En terwijl *zij* ontwaken omdat jij ontwaakt, beginnen zij die aan hen zijn toegewezen in hun wachtkamers,



bij wijze van spreken, de boodschap te ontvangen. En zo komt het erop neer dat er een enorm netwerk van relaties bestaat in een tijdelijke droom die nooit heeft plaatsgevonden en die zich afspeelt in een ruimte die niet groter is dan de breedte van een gedachte waarin de Heilige Zoon van God zich herinnert en ontwaakt. En daar zijn we dan.

Ik maak daar deel van uit. Ik sta er niet buiten. Toen ik ervoor koos om te ontwaken, begonnen zij die aan mij waren toegewezen te verschijnen. Ik heb geen advertentie in de krant gezet met de tekst 'Op zoek naar discipelen'. Mmmm. 'Lange uren, zware dagen. Moet tegen projectie kunnen.' Ze kwamen gewoon opdagen. En terwijl ik in het lichaam was, werd ik geleid, net zoals jij vaak geleid bent. 'Sla linksaf.' Waarom doe ik dat? En uiteindelijk heb je een toevallige ontmoeting van de vierde soort, een verbinding van het hart, en van heiligheid, en van genezing, en van toewijding, en van goddelijkheid, en van Christus, en Liefde raakt Liefde aan, en Liefde wordt herinnerd. Jullie hebben allemaal die momenten gehad.

En toen ik ervoor koos om de omstandigheden toe te staan een gebeurtenis die bekend staat als de kruisiging vorm te geven als mijn laatste levensles, dat ik de kracht bezat om Alleen Liefde te onderwijzen, ongacht de omstandigheden, en zelfs de noodzaak of waardering voor dit soort specifieke leermiddelen oploste, werd ik bevrijd om door tijd en ruimte heen te reiken, zo je wilt, om te beginnen met het uitbreiden en onderwijzen van Alleen Liefde naar vele wezens. En velen van jullie hier vandaag hebben wat jullie noemen incarnaties gekend, hmm, waarin jullie je bewust werden van mij. Dat is één goed ding dat het Christendom, zoals het wordt genoemd, heeft gedaan. Het gaf me in ieder geval een manier om jullie te leren kennen. Ik heb het niet gecreëerd, maar ik kan het gebruiken.

Velen van jullie weten in je hart dat je Hem Die bekend stond als Jeshua ben Joseph, vertaald als Jezus, heel goed kent. Velen van jullie weten dat je Mij ergens in een ver verleden hebt gekend. Velen van jullie hebben heel duidelijke herinneringen. Velen van jullie voelen eenvoudig een vibratie die plotseling als een bom in je hart afging en je wist dat je hier moest zijn. Je hebt gehoor gegeven aan de oproep.

Want het is mijn bedoeling als broeder en als vriend, iemand die ervoor gekozen heeft de verantwoordelijkheid voor de Verzoening op zich te nemen, om mijn vrienden tot Mij te roepen, om de uitnodiging uit te sturen, om de manieren te vinden om de verbinding en de resonantie die alle grenzen overstijgt tussen mijn hart en degenen van wie ik hou en degenen die mijn Vader naar mij heeft toe gestuurd, opnieuw op te wekken.

Niet dat ik ze kan redden, maar ik kan van ze houden en ze mijn kracht geven totdat die van hen net zo zeker is als die van mij. En *dan* begint de dans. Dat is wanneer de dans van vreugdevolle co-creatie tussen vrienden plaatsvindt, tussen jou en mij, jij die tijdelijk en voor een zeer korte niet-tijd een lichaam lijkt te hebben, dit lichaam, dit geweldige communicatieapparaat waarmee je in ruimte en tijd de belichaming van Liefde kunt zijn in de mate waarin je dat wilt. Niemand kan je vertellen dat jij dat niet kunt.

Tussen jou en mij, die geen lichaam lijkt te hebben, maar dichterbij je staat dan je eigen adem, die je kent, die van je houdt, die ernaar verlangt om met je te dansen en te spelen in de uitbreiding van het goede, het heilige en het mooie, dat een signaal de wereld instuurt en andere geesten en harten begint te raken. Het kan zo *eenvoudig* zijn als iemand vertellen dat je van hem houdt. Het kan het creëren zijn van wat jij een studiegroep van *Een cursus in wonderen* noemt, wat eigenlijk gewoon een cursus in jezelf is. Het lijkt anders te zijn. 'Nou,

er is een boek. Dat bestuderen we natuurlijk.' En natuurlijk weten zij onder jullie die het bestuderen dat hoe meer je het bestudeert, hoe dichterbij je erbij komt, en je realiseert je dat je eigenlijk gewoon jezelf bestudeert. Hmmm. En jij bent het boek.

Het kan zelfs zo uitzinnig zijn dat je toelaat dat de Geest van God grootse visioenen van een genezen planeet laat vallen als kleine zaadjes. In Werkelijkheid is er geen verschil tussen de kleine, stille, onopgemerkte daad dat je iemand vertelt dat je van hem houdt en dat je Christus in hem ziet, en de meest grootse visioenen die de Heilige Geest ooit in welke geest dan ook heeft laten vallen. Liefde is altijd gelijk. En elke uitdrukking ervan heeft dezelfde waarde. De kleinste uitbreiding van Liefde verzet bergen omdat het angst geneest. Laat dat kleine kwebbelende aapje dat ego heet nooit zeggen: 'Maar je doet niet genoeg. Maar je doet niet genoeg. Maar je doet niet genoeg. Maar je doet niet genoeg. Hmmm.' Kapotte plaat, kapotte plaat, kapotte plaat.

Het is *genoeg* om Lief te hebben. Het is genoeg om nu op dit moment de hand te pakken van degene die naast je zit en de gedachte te hebben, 'Ik zit naast Christus en ik hou van hem of haar.' Dat is genoeg, want Liefde geneest. Liefde, kostbare Liefde, kostbare Liefde, geneest alle werelden.

En als je ooit alleen onder een boom staat of zit op een vroege ochtend waarin de eerste lichtstralen deze kostbare aarde van jou beginnen te strelen en waarin mysterie, *ongelooflijk* mysterie, overal om je heen is, kun je nooit ontdekken hoe het daar is gekomen. Hmm?  
(55 min.)

Als je ooit rustig zit waar niemand weet dat je daar bent, en je hart opent zich, en je denkt een liefdevolle gedachte over iemand die je hebt gekend, en je neemt de tijd, dat ene ogenblik, en gebruikt het constructief om die persoon te zegenen; in de mate dat je het aan hen hebt gedaan, heb je het aan de hele Schepping gedaan, zo diep en zo krachtig als alles wat ik ooit heb gedaan. En meer dan dat, je hebt het even krachtig gedaan als een heleboel dingen die aan mij zijn toegeschreven die ik nooit heb gedaan.

Als je niets anders ontvangt in dit samenzijn vanavond, ontvang dan alsjeblieft dit. *Er bestaat niet zoiets als een kleine daad van Liefde.*

Als je een pasgeboren kind in je armen houdt en de perceptie van jezelf en het kind als twee aparte wezens opzij zet, als je dat kind vasthoudt en besluit dat je Christus in je armen hebt en dat jullie daarom in perfecte verbinding zijn, als je één stille gedachte vasthoudt: 'Geliefd kind, het is nu oké om je te herinneren wie je bent', dan zal er niet langer vervolging en kruisiging in de wereld zijn als Christus geboren wordt.

Die kleine daad is de grootste daad die ooit kan worden verricht. Je hebt je Liefde herinnerd. Je hebt achterovergeleund in de Waarheid van wie je bent. Je hebt het herkend in degene die bij je is en je hebt de wereld gezegend door je liefdevolle verbinding.

En geen grotere Liefde heeft hij dan wie zijn leven geeft voor een vriend. Nu weet ik heel goed dat dit een paar mensen heeft doen huiveren omdat ze dachten dat dit betekende dat ze moesten sterven. Denk er eens over na. Je leven is je egotische staat van zijn. Dat wat je denkt te bezitten dat losstaat en anders is dan al het andere, is dat wat je moet behouden, wat er ook gebeurt. Wanneer je dat leven aflegt, blijft je Werkelijkheid waar eens een waanzinnige gedachte was. Christus leeft. Je hebt je leven gegeven voor een vriend.

En een vriend is iemand die naar een ander kijkt en kiest om alleen Christus te zien en zich toewijdt om dat beeld van hem vast te houden totdat hij het voor zichzelf kan vasthouden. Dat is wat een vriend is. Dus geen grotere Liefde heeft iemand dan zij die hun leven geven voor een vriend. Klinkt dat logisch voor jou? Hmm.

Dus. Als de volgende keer je bezorger met een pakje aan de deur komt, kijk hem dan in de ogen en zeg: 'Ik geef vandaag mijn leven voor jou op. Nog een fijne dag. Bedankt voor het pakketje.' [*lachend*].

En op dat moment ben je voor eeuwig verbonden met die persoon. Ze kunnen opduiken in je dromen, in je gebed en meditatie. Je zult met hen verbonden zijn in wat je voor altijd noemt, totdat zij er ook voor kiezen om te ontwaken en hun ervaring opnieuw laten vormen door de Ene gezondene van de Vader die precies weet wat je nodig hebt als leermomenten die komen en gaan, ze zijn allemaal tijdelijk, zodat je de kracht kunt ontdekken om alleen de Stem voor Liefde te kiezen.

En terwijl je in Christus groeit, zul je het lichaam overstijgen. Je zult deze hele dimensie overstijgen en je zult voelen dat je groter bent dan dit hele wat je je fysieke universum noemt, omdat je Liefde, de herinnering van die Liefde, zoveel ruimte nodig heeft. (60 min.)

Wanneer je ontwaakt tot de ontdekking dat er niets buiten jou is, zul je weten waarom ik kon beslissen om de verantwoordelijkheid voor de Verzoening te aanvaarden. Welke andere keuze kon ik hebben, toen ik eenmaal inzag dat er niets buiten mij was en dat alle macht onder Hemel en aarde voor mij beschikbaar was om alleen Liefde te onderwijzen, om manieren te vinden om communicatiemiddelen te creëren die het universele leerplan van de Werkelijkheid naar elk tijdelijk gefragmenteerd aspect van mijzelf brengen? Wat ik hier via mijn geliefde broeder, via jullie allemaal doe, wat ik gedaan heb via wat jullie *Een cursus in wonderen* noemen, en via vele andere onderwijsmiddelen, is, zie je, behoorlijk egoïstisch van mij. Ik wil dat jij, die ik ben, wakker bent.

Dus laat niemand je vertellen dat ik offers breng, want in Liefde is geen offer. Kijk alsjeblieft niet naar me als een of andere grote verlosser die, 'Tjonge, Christus, wat een geweldige Liefde heeft Hij dat Hij zich onophoudelijk wijdt aan het helpen van arme, kleine ik.'

Begrijp alsjeblieft, ik help gewoon mezelf omdat jij mij bent. Jij bent mijzelf. En zoals ik Eén ben met jou, ben jij Eén met mij, en ik ben niet van plan ergens heen te gaan totdat jij je herinnert dat jij Christus bent en dat alleen Liefde Echt is.

Er komt een dag en een uur waarop de Verzoening is voltooid, zowel op aarde als in de Hemel, bij wijze van spreken. En op dat moment in de tijd, zal alles worden getransformeerd, en niemand zal op deze planeet rondlopen met één enkele angstige gedachte, en geen enkele geest op dit niveau zal de gedachte hebben dat hij afgescheiden is van een ander.

En Christus zal alleen Christus zien, en dan zal het doel van deze wereld veranderd, getransformeerd en voltooid zijn. En de oceanen en het land, de bomen en de bloemen die als engelen zijn gekomen om jullie aan de Waarheid te herinneren, de sprankelende stralen van Licht die creëren wat jullie de karmijnrode zonsondergang noemen, al deze engelen zullen verdwijnen. De wereld zal verdwijnen zoals ze ooit begon als het resultaat van een gedachte, het resultaat van een waarneming.

En wanneer alleen de Werkelijke Wereld is gekozen als perceptie in alle geesten, zal deze wereld ophouden te bestaan. Maar de Schepping zal eeuwig doorgaan, want de Vader scheidt niet wat eindigt. Mmm! Denk niet dat je op die dag en dat uur zult verdwijnen in een vormeloze klodder bewustzijn. Want hier is de grote vreugde van God, om te scheppen wat is als Haarzelf. Ik hoop dat dat oké is. En jij bent Die Ene.

Denk nooit dat individuatie afscheiding betekent, maar stel je het bestaan voor als bewustzijn waarin je een besef hebt van je individualiteit zonder enig spoor of besef van afscheiding van wat dan ook. Geen broeder of zuster. Relatie is het instrument van je verlossing, en de laatste stap van je verlossing is de voortdurende viering en uitbreiding van het goede, het heilige en het mooie.

Bid dus alsjeblieft niet om opgelost te worden in Licht. Je bent al Licht. Bid alleen dat je elke belemmering voor het uitbreiden van Licht zult loslaten. En misschien wil je eraan toevoegen dat je er plezier in wilt hebben.

Onthoud alsjeblieft dat je Schepper de eenvoudigste van alle Wezens is. Jouw Schepper zegt ja tegen alles. Elke gedachte die je vasthoudt krijgt automatisch: 'Ja, het is goed. Heb het naar je zin.'

En herinner je alsjeblieft nog eens dat je dit niveau niet zult verlaten om te ervaren wat de dood wordt genoemd, alleen maar om bij God op schoot te zitten en Hem je te laten uitleggen waarom Hij al die vreselijke dingen met je heeft gedaan. Hij zal je alleen maar welkom thuis heten en zeggen: 'Ja. Ja. Ik hou van je. Wat zou je vandaag willen doen?' En terwijl je daar ligt, zeg je misschien: 'Weet je, ik denk dat ik een ander universum creëer en weer verdwaal.'

Nu alsjeblieft, ik weet dat alles wat ik vandaag tot nu toe met jullie heb gedeeld niet helemaal is wat de wereld je heeft geleerd dat ik je heb onderwezen. Niet helemaal. Maar ik kan je alleen leren wat je al weet. En er is niemand in deze kamer die vandaag geen woorden heeft gehoord, die slechts symbolen van symbolen zijn, die naar de Werkelijkheid verwijzen, en die tenminste één keer een 'Ah-ha' heeft gevoeld.

Dus, als je de Waarheid herkent, de *inhoud* binnen de *vorm* van de woorden die *zorgvuldig* zijn gekozen vandaag, en de Waarheid van die inhoud ergens diep in je wezen hebt herkend, dan kan dat alleen maar zijn omdat de Waarheid al in je is. Waarheid kan alleen herkend worden door Waarheid. Liefde kan alleen gekend worden door Liefde. Zoals jullie in de wereld zeggen: er is er één voor nodig om er één te herkennen.

En daarmee willen we deze korte boodschap afronden, en dan gaan we verder met deze eenvoudige gedachte. Wat ook de middelen of mechanismen zijn waardoor je gelooft dat je mij hebt leren kennen, of dat nu is door wat de Bijbel wordt genoemd, of door *Een cursus in wonderen* of welke andere vorm van het universele leerplan dan ook, of je mij hebt leren kennen toen ik in je dromen aan je ben verschenen, toen ik energie heb veroorzaakt, wat je zappen in het hart noemt, om je aandacht te trekken, hoe je ook een relatie met mij hebt gekregen als mijn *gelijke* en als mijn broeder of zuster, onthoud alsjeblieft dat als je een spoor van de Liefde en Werkelijkheid van Christus in mij ziet, dat alleen is omdat je *door* de ogen van Christus naar mij hebt gekeken. Er is Eén nodig om Eén te kennen.

En dit is waar voor iedereen die in relatie met mij staat, ook als het gaat om een zogenaamde pauper in Zuid-Amerika die de rozenkrans vasthoudt, hmm, die aan mij denkt

en weet dat Christus in volheid in mij woont. Die persoon kijkt door de ogen van Christus. Misschien weten ze dat nog niet helemaal, maar dat komt nog wel.

Jij bent Degene die Christus in een ander ziet. Er is onbeperkte kracht en volmaakte vrijheid voor nodig om te zien met de ogen van Werkelijkheid en niet met de ogen van de wereld. En het wezen dat velen van jullie het diepst hebben miskend, ben jijzelf.

Zelfliefde is absoluut essentieel als je elk obstakel of spoor van iets anders dan liefde wilt genezen en ontwaken. Je kunt niet van je broeder houden terwijl je jezelf haat, maar door van jezelf te houden stroomt je beker over. Dus, als je een ander omhelst, neem dan ook jezelf in de cirkel op. Als je dienstbaar wilt zijn aan een ander, betrek jezelf er dan ook bij als iemand die het waard is om door jouw liefde gediend te worden. Als je een ander iets wilt leren, onderwijs dan eerst jezelf. Als je ernaar verlangt een ander te genezen, verlang er dan evenzeer naar dat jij genezen wordt.

Want het enige wat een leraar van God is, en dat is wat jij bent, je wist niet eens dat je je had ingeschreven, hmm, het enige wat je als leraar van God moet doen is de Verzoening voor jezelf aanvaarden. 'Ik ben dat Licht, ik ben die Waarheid, ik ben die Ene, ik houd van wat ik ben, want ik ben mijn Vaders schepping. En mijn Vader scheidt alleen het Goede, het Heilige en het Schone.'

Hoe diep ben jij bereid het vermogen te ontwikkelen om die waarheid te ontvangen? Want de diepte bepaalt de vrucht die eruit voortkomt.

Ik hou van je. Je moeder houdt van je. Je vader houdt van je. En iedereen aan wie je een glimlach hebt gegeven, houdt van je. En iedereen die bij je is gekomen in je relaties, en die je voorbij hun fouten hebt laten kijken, houdt van je. Je bent hun bevrijder geweest. Wordt het niet eens tijd dat je jezelf dezelfde dienst bewijst?

Zo, nu wil ik voorstellen dat je... 't is een interessant woord, je taal is zo eigenaardig, een pauze *neemt*. Ik begrijp dit niet. Waar haal je het vandaan om het te nemen en als je hem hebt wat ga je er dan mee doen? Hmm, vreemde taal. Maar het is een weerspiegeling, nietwaar, van hoe krankzinnig de wereld is geworden. Dus nemen we genoeg met wat we hebben.

Neem wat je 'een pauze' noemt, maar terwijl je dat doet, terwijl je begint het lichaam van de stoelen te verheffen, als je dat in liefde doet, heb je zojuist de doden tot leven gewekt. Merk op terwijl je 'rondrentelt', merk op of je de neiging hebt om oogcontact met een ander te vermijden, en of het lichaam een beetje gespannen raakt. Besluit dan om de ogen juist minstens een moment of twee te laten kijken. Ontspan je en kies er bewust voor om Christus voor je te zien en kijk hoe je je voelt. En geniet ervan.

Als we terugkomen, als je dat wilt, zullen we wat tijd besteden aan wat jullie de vragen en antwoorden noemen, zodat we ons allemaal kunnen vermaken. Dan doen we alsof jullie de antwoorden niet weten. En we zullen terugkomen en samen zijn.

Het is een grote vreugde om op deze manier met jullie te communiceren. Toen ik de aarde verliet, deed ik dat niet met haat voor het lichaam of voor deze aarde, maar alleen vanuit het overstijgen van deze wereld. Daarom is deze vorm van communicatie met jullie ook heerlijk voor mij. En ik koester de gelegenheid om bij jullie te zijn, want jullie zijn mijn liefde.

Geniet dus van je pauze en we komen straks weer samen. Wees daarom in vrede en weet hoeveel er van je gehouden wordt. Hoe vol licht je bent en hoeveel er in je is dat wacht om aan deze wereld gegeven te worden.

Wees daarom in vrede geliefde vrienden.

Amen.

## **De eerste jaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 1**

### **Vraag**

*Dit is een vraag die me al dwarszit sinds ik hem in de Cursus gelezen heb, en telkens als vanavond de uitdrukking 'bewustzijn' gebezigd werd, had ik nog steeds diezelfde vraag. De uitspraak in de Cursus die me bezighoudt, zegt: 'bewustzijn is een egofunctie'. En toch lijkt het me dat we het steeds hebben over een Godsbewustzijn en een Christusbewustzijn, en als we het dus hebben over een Godsbewustzijn en een Christusbewustzijn, kan ik die uitspraak in de Cursus dat 'bewustzijn een egofunctie is', op de één of andere manier niet met elkaar rijmen.*

### **Antwoord**

Jeshua: Geliefde vriend, dat maakt God eenvoudig de ultieme egotrip. [Hilariteit].

Ten eerste is overeenstemming tussen vormen van het universele leerplan niet altijd mogelijk, want dat zou vereisen dat elke vorm van het universele leerplan dezelfde terminologie op dezelfde manier gebruikt. Onthoud altijd dat woorden symbolen van symbolen zijn, en daarom twee keer verwijderd zijn van de Werkelijkheid. Woorden zijn symbolen van ideeën, woorden kunnen en moeten in deze dimensie worden gebruikt om de geest in de richting van ideeën te sturen die de Werkelijkheid duidelijker weerspiegelen, maar ideeën zelf zijn geen Werkelijkheid. Geef dus waarde aan de Werkelijkheid waarheen ideeën en woorden over ideeën je willen leiden.

Liefde bijvoorbeeld is een woord. Het is een symbool van een idee dat een weerspiegeling is van een Werkelijkheid die vorm te boven gaat. Want Werkelijkheid is inhoud. Als je er moeite mee hebt om de vorm van het universele leerplan met de naam *Een cursus in wonderen* – dat ik in feite heb helpen geven – in overeenstemming te brengen met terminologie die misschien hier of elders wordt gebruikt, heb je er in feite voor gezorgd dat je tijd verspilt. Tijd die beter besteed zou kunnen worden aan waar 'liefde' een symbool van is. Door de Aanwezigheid te zijn van dat wat het goede, het heilige en het mooie uitbreidt.

Als het niet nodig was om het universele leerplan in een veelheid aan vormen te presenteren, zou er ooit maar één tekst zijn geschreven, en die zou duizenden en duizenden jaren geleden zijn ontstaan, en geen enkele andere vorm van onderricht zou ooit zijn verschenen. Maar in de versplintering van het Ene in het vele worden niveaus van bewustzijn gecreëerd. Elke geest kan bereikt worden via bepaalde trillingen, die woorden zijn die ideeën vertegenwoordigen, en elke geest heeft een bepaalde taal die helemaal eigen is. Daarom leert de wijze leraar de taal van de student te spreken om de Waarheid over te brengen of door te geven.

Toen *Een cursus in wonderen* werd gegeven, was dat in de context van de studenten. Hm? En dus werd het universele leerplan, en de inhoud ervan, gestructureerd in een vorm die het best de behoeften van de studenten kon dienen. En degenen die diep resoneerden met *Een cursus in wonderen* en er groot inzicht en genezing door hebben verkregen, zijn degenen die in nauwe resonantie zijn met de geest van de studenten die het voor het eerst ontvingen.

Evenzo kies ik mijn kanalen niet verkeerd, noch vergis ik me in de structuur van de taal die via hen wordt gebezigd. En waarom? Omdat ik, hoewel ik deel heb gehad aan de creatie van *Een cursus in wonderen* als onderwijsmiddel, me er terdege van bewust ben dat niet iedereen die vorm zal kunnen ontvangen, en omdat het mijn verlangen is om me bij mijn broeders en zusters aan te sluiten, zoek ik naar communicatievormen die me in staat stellen om meer denkkeesten te bereiken.

‘Bewustzijn is een functie van het ego.’ Binnen de context van *Een cursus in wonderen* is dit volkomen consistent. Bewustzijn is een woord dat gerelateerd is aan een idee dat iets over de Werkelijkheid weergeeft. Nogmaals, geliefde vriend, of het nu met de Cursus of een andere vorm van het leerplan is, leg niet zoveel nadruk op de vorm, maar eerder op de inhoud waarnaar het je zou leiden. Het doel van *Een cursus in wonderen* is jou in de Handen van je Innerlijke Leraar te leggen, je vereniging met de Heilige Geest. In die zin begint jouw leerplan dus waar het leermiddel van de Cursus jou plaatst. Het is niet ontworpen om elke vraag te beantwoorden die een Leraar van God zal hebben, want alleen je Innerlijke Leraar kan dat. Geen enkele vorm van het leerplan kan ooit hopen een afdoende antwoord op elke vraag te geven. Want dit zou de bron van je begeleiding buiten jou plaatsen.

Dus ontspan gewoon in de strijd om terminologie met elkaar te verzoenen, maar leer liever voelen -- zoals je heel goed doet -- naar welke inhoud het je leidt, en leef dan vanuit die Werkelijkheid. En de Heilige Geest zal je leiden in het gebruik van de termen die de Waarheid aan een broeder of zuster kunnen overbrengen.

Helpt dat je bij deze vraag?

Vragensteller: *Mm, heel erg bedankt.*

Jeshua: Hartelijk dank.

## **De eerste jaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 2**

*Mag ik een vraag stellen?*

Jeshua: Absoluut niet. [Gelach].

*Ja, dank je, dit is geen vraag. Bedankt dat je hier bent en dat je op de één of andere manier contact met me hebt opgenomen en me hier hebt gekregen.*

Jeshua: Het heeft nogal wat voeten in aarde gehad.

### **Vraag**

*Het zou me niet verbazen als dat waar was. Ik heb een soort centrale vraag en ik weet niet precies hoe ik die moet formuleren. Ik denk dat mijn vraag is: waarom al deze pijn? Waarom*

*al deze... Ik heb de verhalen over afscheiding gehoord, en zelfs dat de afscheiding een positieve creatieve daad is, een uitdrukking van onze creativiteit om onszelf als alleen te zien en zo... Maar dan nog is er het idee dat, jeetje, als we zelfs maar op het idee kunnen komen om een vraag over pijn te stellen, hoe valt dat dan te rijmen met een alles-liefhebbende God? Ik weet dat deze vraag eenvoudiger klinkt, zoals ik hem nu stel, dan de manier waarop ik erover heb nagedacht, maar misschien kun je hem toch beantwoorden... Sorry, ik wilde je niet onderbreken, maar ik weet weer hoe ik hem wilde stellen. Hoe dient het God, wat heeft Hij eraan dat we ons dit allemaal hebben ingebeeld, dat we door al deze illusies zijn gegaan? En als er geen nut is, wat is er dan in hemelsnaam aan de hand? [Gelach]*

## **Antwoord**

Jeshua: Geliefde vriend, het antwoord op de vraag wat al deze pijn God oplevert, waar het allemaal om draait, is dit: het levert God absoluut niets op, en Hij heeft het niet geschapen. Gods schepping ben Jij. Niet jij zoals je jezelf kent of denkt dat je een bepaalde lichaam-geest bent, die unieke vormen van ervaring heeft die worden waargenomen en beoordeeld als pijnlijk, onverdraaglijk. Deze wereld is niet Gods Schepping. Dat ben Jij. En de Jij die Jij Bent is Geest. Oneindige, onbegrensde vrijheid om te scheppen en te ervaren. Dat is Gods enige Schepping, Jij.

Deze wereld – luister alsjeblieft goed – heeft geen waarde of doel, behalve dat wat de Trooster, de Heilige Geest, de Brug terug naar God, erin kan brengen. Illusie kan geen betekenis hebben totdat Liefde het omzet in wat het ontwaken van Gods Schepping, Jij, kan dienen – wat eigenlijk alleen maar een beweging is van je aandacht afwenden van waarnemingen en ideeën en overtuigingen die onwaar zijn naar het besluit om de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is, en om te beginnen de kracht van de geest, de kracht van je wezen te gebruiken om vanuit jezelf alleen het goede, het heilige en het mooie uit te breiden.

Een gedachte van zelfveroordeling is als een storing in een oneindig veld van mogelijkheden die een vervorming creëert en de uitbreiding van energie verwingt. En je ervaart het resultaat ervan. Je bent vrij om de tijd constructief te gebruiken, je niet af te vragen waarom de dingen zijn zoals ze lijken te zijn, maar te ontdekken hoe ze anders gecreëerd kunnen worden.

Het is bijvoorbeeld geen goed tijdsgebruik om het ego te vragen waarom, vraag liever:

Hoe kan ik de tijd anders gebruiken, zodat alleen Liefde naar mij wordt uitgebreid, en alleen Liefde zich mag nestelen in het veld van mijn wezen, in mijn geest, dat ik niets anders dan Liefde accepteer?

Stel je bij wijze van spreken voor dat je een energieveld bent en dat je werkelijke grens ongeveer hier is, rondom je lichaam – eigenlijk is het veel en veel groter dan dat – wat als je zou besluiten dat alles wat de ingang tot je energieveld aanraakt en niet Liefde is, niet naar binnen mag, en dat alleen Liefde mag binnenkomen en dat ook alleen Liefde naar buiten mag worden uitgestraald. Geleidelijk aan zou de hele aard van je ervaring getransformeerd worden.

Dit proces van het transformeren van de geest, het vernieuwen van de geest, begint met één besluit:



Ik heb geen idee wat hier aan de hand is, ik weet niet waar het allemaal vandaan komt, maar ik ga de volledige verantwoordelijkheid nemen voor hoe ik ervoor kies mijn geest te gebruiken.

Waakzaam zijn over de gedachten die je verkiest te denken. Jezelf in zekere zin willen sturen in de richting van alleen liefdevolle gedachten. Om dit dagelijks te oefenen en erop te vertrouwen dat het universum zich zal laten zien op een manier die je zeker zal uitdagen om te doen waar je je toe hebt gecommitteerd.

Hier, geliefde vriend, is de zekerheid van het einde van alle pijn. Want als de geest alleen Liefde wil, zal het niets anders zien. En hij zal voorbij alle grenzen kijken die deze dimensie lijken te scheiden van een andere, die jou lijken te scheiden van hen van wie je houdt. Alle gevoelens van verlies zullen verdwijnen en je zult weten dat alleen Liefde echt is. Je zult letterlijk in je – vergeef me het taalgebruik – bewustzijn [gelach], in je gewaarzijn, in je wezen de oneindigheid van dimensies van de Schepping omarmen die zelfs nu aanwezig zijn. Je zult weten dat er niets buiten je is. En je zult weten dat alleen Liefde echt is. Pijn zal niet langer mogelijk zijn in het veld van je bewustzijn. Maar dat komt niet doordat iemand anders je iets aandoet, het komt door verantwoordelijkheid te nemen om geen andere reden dan deze: het is de enige manier om het te veranderen.

Nogmaals, tijd besteden aan je afvragen waarom en hoe is tijdverspilling. Het zal je bijna op dezelfde plek van bewustzijn houden. Beslis liever wat jij wilt. Je zou kunnen zeggen dat de grootste vraag die je jezelf ooit kunt stellen deze is:

Wat wil ik echt?

En weet dat het volkomen oké is om te krijgen wat je wilt. Je zult alleen Liefde willen, want niets anders kan de ziel bevredigen.

En wanneer Liefde grondig verankerd is, zul je niets anders meer zien en ervaren. En paradoxaal genoeg is die staat van bewustzijn hier en nu mogelijk. Het is niet zo dat je deze wereld moet verlaten en ergens anders heen moet gaan om het te krijgen. Het is essentieel om het hier te krijgen. Want het lichaam is niet wat je denkt dat het is. De wereld is niet wat je geleerd is te denken dat hij is. Er is hier iets anders aanwezig dat waargenomen en gekend kan worden, het wordt de werkelijke wereld genoemd waarin pijn niet langer bestaat. Het lichaam ontstaat, het gaat voorbij, gebeurtenissen doen zich voor en toch wordt het bewustzijn door niets van dit alles gepijnigd. Het heeft het te druk met de Aanwezigheid van Liefde te zijn. En dat is wat beoefend moet worden. Dat is wat uiterste verantwoordelijkheid en toewijding en Zelf-Liefde vereist.

Door de dag gaan en je alleen maar afvragen:

Hoe kies ik ervoor om dit moment te gebruiken? Om van mezelf te houden, om genezing toe te laten, om in de ogen van een ander te kijken en hem te zegenen met de Aanwezigheid van Christus, of om mezelf ervan te overtuigen dat er iets mis is.

Bewustzijn is alles, en van daaruit schep je onmiddellijk [knipt met vingers] wat je werkelijkheid noemt. Je zult de Kracht en de Majesteit in jezelf ontdekken, geliefde vriend, als je gaat inzien dat je door het veranderen van een gedachte je wereld verandert.

In jou is de kracht om te ontwaken tot Liefde, om alleen te handelen vanuit Liefde, om alleen Liefde te zien, om alleen Liefde te voelen, om de belichaming en de aanwezigheid van alleen

Liefde te zijn. En dan zul je op een dag terugkijken op een oude herinnering van iets dat je ooit pijn noemde, en je zult in jezelf grinniken en zeggen: Wauw, ik ben nogal indrukwekkend! Ooit heb ik mezelf ervan overtuigd dat er iets anders dan Liefde bestond.

De reis van daar naar daar is een reis zonder afstand naar een perfecte herinnering van wat nooit veranderd is. Noem het de spirituele reis, als je wilt, noem het de reis van meesterschap, het heeft vele namen, het is een reis die iedereen vroeg of laat moet ondernemen. Je kunt hem uitstellen, maar de reis zal worden ondernomen. Waarom niet nu beginnen door eenvoudigweg te beslissen om niet de kracht van je bewustzijn te verspillen aan het zoeken naar antwoorden op vragen die op zichzelf niets veranderen? Maar vraag alleen:

Wat wil ik werkelijk?

En als dat het einde van pijn is, maak er dan iets positiefs van door te zeggen:

Ik wil alleen Liefde, en ik kies ervoor om als een wijze boer te zijn die de tuin van mijn eigen bewustzijn verzorgt, zodat alleen de zaden van Liefde geplant worden, en wat in het goede seizoen geplant wordt, zal inderdaad grote vruchten voortbrengen.

Plant de zaden van alleen liefdevolle gedachten, geliefde vriend, en het zal geschieden dat je de oogst binnenhaalt. Hm.

Dat was een zeer, zeer belangrijke vraag om te stellen, niet alleen voor jou. Dus dank je wel.

Vragensteller: *Dank je voor je antwoord.*

### **De eerste jaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 3**

#### **Vraag**

*Wat is het verband tussen het antwoord dat je gaf en sociale problemen of planetaire problemen zoals overbevolking of het verkwisten van de grondstoffen van de planeet? Wat ik je hoor zeggen brengt persoonlijke vrede, maar wat gebeurt er met de fysieke wereld waarin we leven?*

#### **Antwoord**

Jeshua: Geliefde vriend, als je voor persoonlijke vrede kiest, onthoud dan dat je inderdaad verbonden bent met alle manifestaties van de Schepping. Je bent onlosmakelijk verbonden met wat je je planeet noemt, je geliefde Aarde.

Stel je nu voor dat je bewustzijn als een oceaan of een vijver is, als je er een steentje in laat vallen, creëert het een rimpeling. Wanneer je het steentje van de keuze voor vrede in de vijver van je b-woord bewustzijn laat vallen [gelach], stuur je een rimpeling uit.

Als je nu een geluid creëert door wat een megafoon wordt genoemd, en je laat het steentje één keer vallen, dus als je een bepaalde toon zingt, creëer je een rimpeling, een geluidseffect, het gaat uit en heeft een bepaalde kracht, en dan lijkt die uiteindelijk ook weer te verdwijnen. Maar als je dezelfde toon keer op keer blijft zingen, ontstaat er een

momentum of een golf, en die rimpeling, dat geluidseffect gaat verder en verder en verder en krachtiger. Die rimpeling raakt alles, alles in de Schepping.

Als je op dit moment door je ogen naar de wereld kijkt, zie je een interessante mengeling van schoonheid en waanzin, van Liefde en angst. Je kijkt letterlijk naar een armageddon dat zich manifesteert via het menselijk bewustzijn.

Toen ik op deze planeet van jullie rondwandelde, was het niet gemakkelijk om te ontwaken. Waarom? Omdat de meeste geesten rimpelingen van angst uitzonden. Het creëerde een dichtheid waar je veel moeilijker doorheen kwam, maar de versnelling die op jullie planeet heeft plaatsgevonden vanaf de tijd dat ik een mens was tot de tijd dat jullie bestaan, is ronduit fenomenaal geweest. Vandaag zijn er dagelijks geesten die ontwaken. En ik bedoel niet alleen maar een beetje inzicht krijgen, ik bedoel ontwaken. Dat schept een versnelling in de manier waarop een nieuwe rimpel, zo je wilt, de Realiteitsrimpel, wordt uitgestuurd over deze oceaan die jullie Schepping noemen.

Ja. Op dit moment zijn er kinderen die zullen sterven van de honger tegen de tijd dat deze avond voorbij is, omdat de wereld-geest niet alleen gelooft dat er geen manier is om hier iets aan te doen, maar ook dat niemand verantwoordelijk is. Niemand wil het oppakken. Er worden giftige stoffen in rivieren en oceanen gedumpt. Absoluut waar. Deze dingen zijn de weerspiegeling van de giftigheid die zich in het verleden in veel menselijke geesten heeft genesteld, omdat de wereld een weerspiegeling is van wat gewaarzijn of bewustzijn zichzelf heeft toegestaan te waarderen.

Het verband tussen je persoonlijke vrede, je beslissing om de belichaming van Liefde te zijn en wat er gebeurt in wat buiten je lijkt te zijn, kan onmogelijk worden overschat. Het is essentieel omdat er niets buiten je is. Als je ervoor kiest om -- ongeacht wat je om je heen ziet -- de belichaming van Vrede te zijn, vergeving te beoefenen, liefdevol te kijken en de essentie, de helderheid, de Christusgeest in iedereen te vinden, ongeacht wat ze lijken te doen, stuur je een rimpel uit die die geest raakt.

En omdat er nu dagelijks vele, vele wezens ontwaken, zal er een punt bereikt worden, wat jullie wetenschappers geloof ik een kritische massa noemen... Hm. Wat dacht je van een liefdevolle massa? Dat is veel beter. Hm. [Gelach] Er zal een liefdevolle massa bereikt worden – en, alsjeblieft, luister goed – er zal een overgang optreden die letterlijk van invloed is, je zult het zien in de wateren, in de lucht, in jullie bossen, in het leven van jullie kinderen. En het zal in een oogwenk plaatsvinden [knipt met vingers]. Want dat is hoe ervaring optreedt: rimpelingen worden uitgezonden, en als het momentum toereikend is, knal [knipt met vingers], vindt ervaring plaats.

De golf die zich nu op jullie planeet voordoet, groeit met grote sprongen, zij kan niet langer worden afgeremd en kan niet worden voorkomen. De politieke partijen zullen in onbruik raken.

Een deelnemer: *Godzijdank*. [Gelach]

Jeshua: Hm. En er zal een dag komen op deze planeet waarop zij die de macht en de verantwoordelijkheid hebben gekregen om de grote geweren en bommen te sturen, naar hun creaties zullen kijken en er eenvoudigweg geen waarde meer aan zullen hechten. Ze hebben misschien nooit *Een cursus in wonderen* opgepakt, ze hebben misschien nooit yoga

gedaan, ze zullen ontwaken omdat eerder een liefdevolle massa ervoor gekozen heeft te ontwaken. En het zal zomaar in hen gebeuren. En ze zullen naar hun creaties kijken en zich realiseren: dit is niet wat ik wil. En de oorlog zal stoppen, omdat het bewustzijn, het gewaarszijn dat gedeeld wordt door de Ene Geest, volledig toegewijd zal zijn geraakt aan een andere gedachte. Een eenheidsgedachte, een gedachte die alleen de weerspiegeling van de uitbreiding van Liefde verlangt.

Het is niet wat jullie 'luchtkastelen' noemen. Het is het natuurlijke resultaat van de correctie van hoe de geest wordt gebruikt. Jouw beslissing voor persoonlijke vrede is doorslaggevend.

Dus als je kijkt naar een houthakker, die zojuist een boom heeft omgehakt, een oude boom, houd dan van de boom om de schoonheid die hij gebracht heeft, vind de essentie van die houthakker en houd van hem. Dat is wat cruciaal is.

En wanneer iemand een waanzinnige daad op deze planeet begaat, onthoud dan dat het slechts een schreeuw om hulp en genezing is. Geen enkele liefdeloze daad is ooit vanuit een liefdevolle plaats begaan. Het werd gedaan omdat de ziel van die persoon gewoon geen andere manier ziet dan om te schreeuwen om de aandacht die nodig is zodat genezing kan beginnen.

Iemand moet de beslissing voor Liefde nemen. Gelukkig is deze kamer gevuld met de schare die dat begrijpt, en daar hoor jij zeker ook bij.

Daarom, geliefde vriend, als je blijft, ontwikkel je persoonlijke vrede terwijl je liefdevol handelt in de wereld. Je zult weten waar je moet zijn, aan welke dingen je deel moet nemen, welke actie je moet ondernemen. Maar zie het niet als een gevecht tegen iets, want dat zorgt er alleen maar voor dat de tegenstander er altijd zal blijven. Zie het als een kans om alleen Liefde te onderwijzen en zo te leren dat alleen Liefde echt is. En de rimpelingen die je creëert, daarvan kun je de effecten niet eens bevatten. Geef alles aan de creatie van die rimpelingen binnen het veld van je persoonlijke vrede.

De Aarde is een entiteit net als jij. Het is een bewustzijn en een bewustzijn vol Liefde. Niets wat de mens ooit zou kunnen doen kan het leven van deze Aarde vernietigen. Het is als een kleine vlieg die denkt dat hij de macht heeft om het paard dat hij berijdt te vernietigen. Het is alleen omdat het paard tolerantie en liefde voor de vlieg heeft, dat de vlieg er überhaupt mag zijn. [Gelach] Deze Aarde is een groot liefdevol wezen dat precies weet wat het moet doen om zichzelf in stand te houden. Haar mededogen is groot.

En het water van de Aarde zal zuiver stromen en de hemel zal schoon zijn en geen kind zal verhongeren. Die golf van waarschijnlijkheid kan nu niet meer gestopt worden. De droom van afscheiding wordt nu uitgespeeld.

Richt je eenvoudigweg op Liefde. En neem daarmee je rechtmatige plaats in als deel van de oplossing, in plaats van deel van het probleem. Je doet het ook vrij goed, geliefde vriend. Blijf gewoon weten dat je Vrede waardig bent.

Helpt je dat wat dat betreft?

Vragensteller: *Ja, dank je.*

**De eerste jaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 4**

## Vraag

*Hé.*

Jeshua: Hallo.

*Ik heb een vraag.*

Jeshua: Lang niet gezien. [Gelach].

*Ja. Ik heb een vraag over mijn lichaam. Ik heb gelezen in het Esseense Vredesevangelie dat...*

Allemaal leugens, geloof ze niet. Grapje.

*... dat we ons lichaam moeten zuiveren, en ons bloed schoon moeten houden, en toen las ik in Een cursus in wonderen dat het lichaam niet echt is, en dat de geest het ongemak erin creëert. En veel drama's die ik in mijn leven heb beleefd, hadden te maken met ziekte en mijn lichaam. En ik ben een beetje in de war over hoe wat ik nu ervaar, dat al jaren chronisch is, te genezen... En als het niet het één is, dan is het wel het andere. En als dat weggaat, is het weer iets anders.*

## Antwoord

Jeshua: Geliefde vriend, waar weerhoudt de manifestatie van on-gemak jou van?

Vragensteller: *Vrede en vreugde.*

Jeshua: Hm. Zoals ik net zei, als je alleen Liefde wilt, zul je niets anders zien. Zelfs in het lichaam. Kijk daarom goed, geliefde vriend, want onder de oppervlakte van je bewustzijn speelt er een conflict in de ziel over haar eigen waardigheid om vrede en vreugde te ervaren. Er is een strijd in de ziel, een armageddon tussen het deel dat het zou willen en het deel dat je in zijn greep lijkt te hebben, dat nee zegt: je hebt jezelf nog niet bewezen waardig te zijn. Je hebt in het verleden fouten gemaakt en daarom draag je een zekere schuld met je mee. Dat schuldgevoel weerhoudt je ervan om vrede en vreugde toe te laten in het veld van je wezen en zo de correctie van het lichaam te bewerkstelligen waar je naar verlangt. Er is een patroon in de geest dat de energie of de trilling van ziekte in je bewustzijn vasthoudt.

Genezing zal plaatsvinden wanneer je alle waarde die je aan ziekte hebt toegekend hebt ingetrokken. En zolang je waarneemt dat er iets in je is dat een schuldgevoel, een gevoel van falen rechtvaardigt, zul je ongemak blijven waarderen als een manier om de waarheid van je schuldgevoel naar je terug te kaatsen. Dit schuldgevoel zit diep geworteld, ik wil je niet bang maken door te zeggen dat het onder 40 ton beton zit, het betekent alleen dat het oud is en naar beneden is geduwd.

Er is een gevoel dat van tijd tot tijd bij je opkomt, je voelt het over het algemeen ongeveer hier in dit gebied van het lichaam, het is een heel oud verdriet. Geef jezelf toestemming om

de volgende keer dat het opkomt alles opzij te zetten en geef jezelf toestemming om bij dat verdriet te blijven en het te voelen. Het heet omarmen, het is een gevoel in jouw wereld omdat je een lichaam hebt, dat is omarmen wat anders is dan Liefde in jou. En door dat te doen, zal dat schuldgevoel beginnen op te lossen als een gewicht binnen je veld van energie, je veld van zijn of bewustzijn.

Ziekte heeft je een dienst bewezen, in die zin dat het de diepgewortelde overtuiging dat je schuld gerechtvaardigd is op zijn plaats heeft gehouden. Als je dan tot het besluit komt om van jezelf te houden, om werkelijk te begrijpen dat je nooit gezondigd hebt en dat je nooit iemand in de steek gelaten hebt, dat je inderdaad volledig geliefd, volledig liefdevol en volledig beminnelijk blijft, zal de schuld uit de geest verdwijnen en zal het lichaam de verandering die heeft plaatsgevonden gaan weerspiegelen. Luister goed naar deze drie woorden: je bent geliefd, je bent liefdevol en je bent beminnelijk.

Als je vanavond naar huis gaat, zeg die woorden dan nog eens in gedachten en ontdek welk woord het moeilijkst te accepteren is. Eén van die woorden is een symbool van een idee over iets dat heel echt is, en dat je moeilijk werkelijk in je wezen kunt aanvaarden. Daar, geliefde vriend, is een heel belangrijke doorgang voor jou. En als je ervoor kiest om die te ontdekken – en luister alsjeblieft goed – zal ik bij je komen en met je zijn, we zullen samen door die doorgang gaan, en de schuld die als een oud verdriet in de diepte van je ziel wordt vastgehouden, zal volledig uit je wezen worden weggenomen. Ik ben je vriend en zal met je meelopen omdat ik van je houd en je beminnelijkheid herken.

Dus, kijk goed en beslis gewoon, je hoeft nog niet te weten hoe je het moet doen, besluit gewoon dat het tijd is om een oud verdriet te genezen dat het restant van schuld heeft opgeleverd waarvan ziekte alleen maar de weerspiegeling is dat de schuld terecht is. Het is inderdaad tijd om te genezen. En iets in jou weet dit nu, anders zou je vanavond nooit hierheen zijn gekomen. Er is een deel van je dat weet dat je mij kent en ik jou. Accepteer wat je voelt in het diepst van je wezen. Je hebt mij eerder gekend, je zult mij weer kennen. En ik ben je vriend. En het is tijd om te genezen, zodat het niet langer het ene na het andere is, maar slechts één ding.

Inderdaad. Ik hou van je. Ik hou van jou.

Ik voel dat het belangrijk is om je te laten weten dat als je me eenmaal hebt uitgenodigd, ik als een gast ben die komt en niet meer weggaat. [Gelach] Maar ik ben niet zo'n slechte kerel. [Gelach] En ik zal nooit iets van je eisen, afgezien van de mogelijkheid voor jou om de greep diep in je hart los te laten zodat ik ervan kan genieten om van je te houden. Want alleen Liefde geneest.

Zegeningen. Mijn zegeningen geef ik aan mijn oeroude zuster. Wees daarom in vrede, en ik zal aankloppen. Is dat goed?

Vragensteller: *Dank je.*

Jeshua: Hm. Geliefde vriend, bedankt voor de moed om hier vanavond te komen, in het bijzijn van al die andere geesten, en de waarheid te erkennen dat je moe bent van het gewicht van een oeroud schuldgevoel en verdriet. Dat garandeert dat genezing plaatsvindt. Hm. Je bent dapper. Je kent de diepte van je moed nog niet, maar dat komt nog wel. Hm.

Dus, ik zie je nog wel. [Gelach] Hm. Inderdaad.

Ik kijk trouwens wel uit naar de dag dat alle vragen beantwoord zullen zijn. [Gelach] Niet omdat ze een last zijn, maar als je je realiseert dat al je twijfels zijn opgelost en alle vragen zijn beantwoord, betekent dat gewoon dat je weet dat je Christus bent en dat de droom die je hebt gekozen om te dromen geen waarde meer heeft. En dan kunnen we – wat is de term hier? – dan kunnen we echt beginnen met rock-'n-roll. [Gelach] rock-'n-roll. Hm. Hm. Ik hou van jullie taal, het is best leuk. [Gelach]

## **De eerste jaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 5**

### **Vraag**

*Hoi Jeshua.*

Jeshua: Dat werd tijd.

[Gelach] *Ik heb veel vragen, maar er is er één...*

Jeshua: Is dat zo?

*Dat geloof ik wel, ze komen van tijd tot tijd, en dan lijken ze wel beantwoord te worden. Maar het is zo fijn om je hier te hebben, want zo gaat het sneller lijkt het.* [Gelach]

Jeshua: Geliefde vriend, ik ben er altijd. Jij bent het die weggaat. [Gelach]

*Prima. De laatste keer dat ik je gesproken heb, was aan de telefoon, en... tja... nee...* [Gelach]

Jeshua: Tegen niemand zeggen! [Gelach]

*En ik zei bij toeval dat ik iets aan het schrijven was...*

Jeshua: Toevallig?

*Het is iets heel belangrijks dat ter sprake kwam.*

Jeshua: Ja.

*En ik zei dat ik iets aan het schrijven was, en dat ik twijfels had of het wel zo belangrijk was, en dat mijn gevoel was: waarom moeite doen als er blijkbaar belangrijkere dingen geschreven worden, en wie weet wie het zou lezen? Dus... je werd heel... nou ja, je zei heel duidelijk met een zeer stellige stem dat alles wat mensen doen... nou ja, dat dit zielenwerk was, met andere woorden, dat dit een kunstwerk was of zoiets, en dat het zielenwerk was, en dat het heel belangrijk was om het af te maken. En als ik het me goed herinner, was de enige reden dat het belangrijk was dat 'je niet terug wilde hoeven komen om het misschien een andere keer af te maken'. En ook dat het niet uitmaakte of iemand het las of niet. Dus ging ik ermee door en heb ik sommige verhalen afgemaakt in de verwachting dat ik me aan het*

*einde ervan opgewonden zou voelen of dat ik iets speciaals had gemaakt of wat dan ook...  
Nou, ik heb een paar van die kleine gevoelens gehad. Maar tegelijkertijd...*

Jeshua: God verhoede dat ze uitgroeien tot grote gevoelens...

*[Gelach] Dat is eigenlijk mijn volgende vraag... Als er duidelijk twijfels opkomen, omdat je het gevoel hebt dat het ego spreekt als je schrijft in tegenstelling tot het diepere gevoel vanuit de Geest... Ik denk dat mijn gevoel is geweest dat als het diepe Geest was, ik een ongelooflijke vreugde van voltooiing zou hebben. En duidelijk ben ik op zoek naar manieren... Ik wil niet alleen vanuit mijn ego schrijven, ik wil schrijven wat waar is en ik wil schrijven met het gevoel dat er in zekere zin iets door mij heen stroomt, wat soms ook gebeurt. Maar is er een manier voor mij en anderen – voor mensen die schrijven of creëren, wat dan ook – om meer in contact te komen met toelaten dat dit gebeurt? Ik bedoel, ik weet dat er meditatie en zo is, maar is er iets, is er een andere manier? Iets dat ik nog niet in mezelf heb kunnen openen?*

### **Antwoord**

Jeshua: Voor jou is er geen hoop. Je kunt net zo goed de handdoek in de ring gooien. En heeft er iemand wat dollerkervel om hem te geven! Hm. Ik zal ervoor zorgen dat mijn Vader jouw naam uit het Boek des Levens schrapt. Uiteindelijk ben je zeker niet in staat om iets door te geven dat ook maar in de verste verte op Geest of Liefde lijkt. [Gelach] Eh...Een gesel der Aarde. [Gelach]

*[Gelach] Jij zei dat wat ik ook vraag, ik ook zal ontvangen. Dat heb je vrij vaak gezegd. En ik heb gevraagd, ik heb veel dingen ontvangen, ik wil niet zeggen dat... weet je, dat is niet wat ik zeg. Ik voel me in wezen echt geweldig en gezegend. Het is dit ene kleine ding... [Gelach]*

Jeshua: Er is altijd wel iets. Het ene na het andere. [Gelach]

En op die manier, geliefde vriend, kun je het gevoel klein houden. Een gevoel van Werkelijkheid en van Waarheid.

Geliefde vriend, het is zielenwerk. Het grootste zielenwerk, de inhoud van het zielenwerk ongeacht de vorm is Zelf-Liefde. Volledige Zelf-Acceptatie. De erkenning dat alleen de Waarheid waar is. Dat je gave, je verlangen om een leeg stuk papier te nemen en woorden te vormen als symbolen van datgene wat verwijst naar een Werkelijkheid voorbij henzelf, voorbij het vermogen van de geest om het ooit echt intellectueel te begrijpen, dat wat het hart doet zweven, dat wat de kern van de geest aanraakt, dat wat een les om Liefde te herinneren teweegbrengt.

Die gave, zouden sommigen het noemen, heb je gedurende vele levens opgebouwd uit een enorm groot mededogend hart, dat zo van deze Aarde houdt en van elk wezen dat erop loopt, erboven vliegt, erop kruipt of in haar wateren zwemt, dat als je kon, je zelfs dat fysieke lichaam wijd genoeg zou uitrekken om hen allemaal een thuis te geven om in te wonen. Jij, oh, barmhartige, hebt die gave ontwikkeld en je kunt jezelf alleen maar bespotten door er geen gebruik van te maken om het goede, het heilige en het mooie uit te drukken, waarvan je weet – en wij beiden weten dat jij het weet – dat het de Waarheid van je wezen is.



Je hebt nog steeds te kampen met de angst voor wat er zou gebeuren als je volledig zou accepteren dat alleen de Waarheid waar kan zijn, en je de waarde zou terugnemen die je hebt toegekend aan je geloof dat je onbeduidend en klein in jezelf moet blijven om door de wereld geaccepteerd te worden. Dat is de creatie van spanning en worsteling.

Ik zal je een geheimpje verklappen. De mening van de wereld, die een verzameling is van krankzinnige gedachten, heeft niet veel waarde. Maar de Waarheid, waarvan jij weet dat ze waar is, behelst alle verdienste. Schrijf daarom alsof je leven ervan afhangt! En het Leven zal meer en meer de vorm van je verhalen en je bijdragen bepalen, zodat de woorden, die symbolen van ideeën zijn, meer en meer de Werkelijkheid weerspiegelen waarvan je heel goed weet dat ze waar is.

De enige vraag hier is: Wanneer ga je besluiten om het te leven? Door de perceptie los te laten dat je Licht moet dimmen om de krankzinnigen niet te beledigen. Hm.

Schrijf, geliefde vriend! Dans, geliefde vriend! Doe je ding, geliefde vriend!

Vragensteller: [Lacht]

Jeshua: En geniet met volle teugen van dit alles! [Gelach] Wees niet bang voor je passie! Wees niet bang voor je levendigheid! Toon het aan de wereld! Verberg je Licht niet langer onder de korenmaat! Word een beetje knettergek, alsof de meningen van de wereld niets betekenen! Laat jezelf een beetje duizelen, wordt licht in het hoofd! Laat het lichaam dansen! Ga op zoek naar een waterval, trek je kleren uit en dans en zing in de waterval! Weet je, je houdt van die dingen.

[Vragensteller lacht]

En ga dan terug en ga zitten en kijk naar dat lege stuk papier, en herken dat Christus naar dat papier kijkt! En Christus houdt er heel erg van om vormen te creëren die het goede, het heilige en het mooie weerspiegelen. Niet om goedgekeurd te worden, maar uit pure vreugde om de Werkelijkheid van Gods Liefde uit te breiden.

Christus, zie je, is die energie die het goede, het heilige en het mooie zal creëren, gewoon voor zijn eigen plezier. En jij en hoeveel anderen in deze kamer blokkeren dat omdat ze denken dat misschien niemand het zal merken. Jij kunt het merken. En wanneer je het volledig in het vizier hebt – luister goed – wanneer je in de bereidheid stapt om het goede, het heilige en het schone voor jezelf te creëren, zonder er iets om te geven – wat is dit woord? – er geen moer om te geven of iemand anders op de planeet er ooit van zal weten, dan zul je het ultieme geheim ontsluiten dat er geen enkele manier in de Werkelijkheid bestaat om het te verbergen, want alle geesten zijn verbonden. En wanneer je schrijft en je liefde en schoonheid uitbreidt en er intens van geniet, is het onmogelijk voor andere denkkeesten om onberoerd te blijven.

Daarom transformeert de wijze de wereld zonder ooit zijn kamer te verlaten. Hm. Behalve misschien om paard te rijden

[Gelach van de vragensteller]

of om, zoals jij het noemt, 'de liefde te bedrijven', te dansen. Met andere woorden, geliefde vriend, genoeg is genoeg!

[Vragensteller lacht]

Vergeef me de luchthartigheid hier, we kennen elkaar al heel lang.

Ben je bereid om zoveel van jezelf te houden dat je het opgeeft om energie te steken in het scheppen van de gewaarwording van twijfel om je Licht klein te houden uit angst voor wat iemand anders zou kunnen denken?

*Goede vraag.*

Jeshua: Het is de enige vraag. Je weet het antwoord. Het gaat er alleen om of je antwoordt met: 'Schijt aan de kleine dingen!' Weet je, dat is één manier om het te zeggen.

[Vragensteller lacht].

*Ik moet het horen. Ik moest het vanavond horen. Dus ik dank je.*

Jeshua: Hm. Ik zal je later een rekening sturen.

[Vragensteller lacht]

Maar kijk, geliefde vriend, je weet maar nooit wie er komt opdagen om de woorden op de pagina te helpen vormen.

*Precies. En dat is nu mijn volgende vraag. Haha. Kom gewoon langs en kijk over één schouder mee.*

Jeshua: Ik kijk of ik het kan laten inplannen in mijn ...

*... drukke drukke agenda ...* [lachend, en tegelijkertijd sprekend met Jeshua].

Jeshua: ... agenda.

*Dank je wel, Jeshua. Ik hou heel veel van je.*

Jeshua: Dat weet ik, geliefde vriend. Wanneer zul je bereid zijn om te accepteren hoe diep ik van je hou? Hm.

*Nu.*

Jeshua: Heel goed idee. [Gelacht]

*Dank je.*

Jeshua: Hm. Heb je eraan gedacht dat je aan mij zou kunnen ontsnappen door naar een of twee andere tijdsbestekken over te springen?

*Haha. Mooi niet!*

Jeshua: Hm. Juist. [Gelach] Hm.

**De beginjaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 6**

## Vraag

*Jeshua, mijn hart bonst en ik denk dat ik het ook van jou moet horen. En ik wil weten wat me tegenhoudt om mijn artistieke vermogen te gebruiken om jou te vangen.*

## Antwoord

Jeshua: Geliefde vriend, als je mij probeert te vangen, zal ik voorkomen dat je het gebruikt. [Gelach] Hm.

Als je die verbinding laat gebeuren en dan naar buiten brengt, weet je dat je iets gecreëerd hebt dat door anderen gezien kan worden, en het triggert een oude angst dat iemand in de wereld naar je kan wijzen en zeggen: 'Zij is een van hen. Ik geloof dat ze deel uitmaakt van die Esseense gemeenschap waar die redder van de wereld vandaan kwam waar we net vanaf zijn.'

Vrees deze keer geen vervolging! Dus, geliefde vriend, als je het goed vindt, zou ik met alle plezier – laten we zeggen – de uithoeken van je bewustzijn binnensluipen om – hoe zullen we het zeggen – een beeld in je bewustzijn te plaatsen dat je bij zal blijven en dat gemakkelijk vertaald kan worden via het artistieke medium.

Als jij het goed vindt – ik bedoel ik vind het goed, als jij het goed vindt – kun je het in je kast zetten.

[Gelach] *Ik denk het niet.*

Jeshua: Inderdaad. Geliefde vriend, het is gewoon een oude angst. Waar je ooit hebt gevoeld dat je een bepaalde relatie moest verbergen, zodat je niet werd vervolgd.

*Ook ik ben vaak bij jou geweest.*

Jeshua: Inderdaad. Wees gerust, in dit tijdsbestek is er geen geheime politie, om het zo maar te zeggen, die jou opspoort en vervolging zal niet plaatsvinden.

*Dank je wel. Wees alsjeblieft bij me in dat atelier!*

Jeshua: Heel goed. [Gelach]

*Nou, je hebt veel plaatsen om naartoe te gaan.*

Jeshua: Als je weet dat je door en door onbegrensd bent, is er geen plek waar je niet kunt zijn. En als je angst overwonnen hebt, is er geen plek waar je niet zou willen zijn. Gewoon iets om te overwegen. Hm. Ik zal bij je zijn.

We zullen nog één vraag behandelen.

## De beginjaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 7

## Vraag

*Jeshua, ik zit hier met de vraag...*

Jeshua: Nee, ik ben van gedachten veranderd. [Gelach]

[Gelach] *Ik heb een heleboel vragen gehad en ik heb ze gereduceerd tot één. Wat wordt er in Een cursus in wonderen bedoeld met 'de Vader zal de laatste stap zetten'?*

Jeshua: Dat is een heel goede vraag. Ik weet niet waar die vandaan komt. [Gelach]

Laat niemand je vertellen dat *Een cursus in wonderen* zuiver rationele spiritualiteit is. Er zit veel mysterie in, veel poëzie, veel mystiek. Dat moet zo zijn, want nogmaals, woorden, hoe ze ook gestructureerd zijn, zijn symbolen van symbolen die hopelijk effectieve weerspiegelingen van de Werkelijkheid zijn. En geen enkel symbool, woord of idee, kan de Werkelijkheid doorgronden of omvatten.

Toen ik de gedachte met Helen deelde dat 'de Vader de laatste stap zal zetten', waren er vele niveaus van betekenis vervat, verborgen, versluiert in die uitspraak. Waarom? Onthoud altijd dat *Een cursus in wonderen* werd gegeven binnen de context van de betrokken studenten. Daarom is lesgeven een kunst en geen wetenschap. Wanneer moet je een duwtje geven, wanneer niet, wanneer moet je duidelijk zijn, wanneer moet je een beetje sluw zijn. [Gelach] Hm.

Ik kon Helen op dat moment niet vertellen dat wanneer correctie tot in het diepst van de geest doordringt, er een punt is waarop wordt onthuld dat het zelf dat je dacht te zijn, louter God is. De hele taal van de Cursus is gebaseerd op een fundamentele dualiteit tussen Schepper en Geschapene, Geest/materie. Dit was een taal die ze kon begrijpen en aanvaarden zonder dat het angst veroorzaakte.

Dus door te zeggen 'de Vader zal de laatste stap zetten' kon ze het proces voortzetten. En tussen haakjes, we zouden hier zeggen dat ze een beetje een pietlut was [Gelach], het was alsof ik op wat je noemt kosmische eierschalen liep, om er zeker van te zijn dat ik haar niet van streek maakte.

Toen ik zei 'de Vader zal de laatste stap voor je zetten', stelde dat haar in staat om niet bang te zijn, want ze was nog niet echt volledig genezen van haar eigen armageddon over de vorm van het universele leerplan dat christendom heet en dat ze vroeg in dit leven had ervaren. Het hield in haar geest het beeld in stand dat er een interne kloof bestaat tussen Schepper en Geschapene. Tegelijkertijd vertelde ik haar eenvoudig de Waarheid. Natuurlijk zal 'de Vader de laatste stap voor je zetten'. De laatste stap is de volledige realisatie dat er alleen God is, dat Hij die het stappen doet Dezelfde is naar wie je wenst te stappen. Hm. Dit is iets om nu te overdenken.

Genade komt van jezelf, want ik en mijn Vader zijn Eén. Je kunt niet zeggen waar de Zoon begint en de Vader eindigt. Wie kan zo'n grens vinden? Die bestaat in Werkelijkheid niet. We spreken alleen zo omdat onderwijzen een kunst is. En communiceren zonder angst te creëren is altijd het doel.

Helen kon die uitspraak accepteren. Als ik tegen haar had gezegd: 'Kijk, het is heel eenvoudig, [gelach] jij denkt dat je iets bent wat je niet bent, en er is alleen God. Word wakker!' Dan zou *Een cursus in wonderen* er niet zijn. [Gelach]

En ook voor jou zal de Vader de laatste stap zetten. Heb gewoon jezelf lief, en illusies zullen oplossen uit de geest, uit de emoties, uit het lichaam – zachtjes, liefdevol, op een pad dat jij te midden van de sterren hebt uitgezet. Het einde van de reis is zeker. Want Hij naar wie je toe loopt, doet het lopen en Hij kent de weg. Via jou, inderdaad.

Dank je, lieve en goedwillende ziel, want jouw Licht is een zegen voor allen die jou kennen. Tijd om dat te accepteren. Hm.

Wanneer je de volgende keer één van je vrienden ziet, zeg dan gewoon: 'Ik weet het, ik weet het, ik ben een zegen.' [Gelach]

*Er zijn er hier veel, dus ze kunnen me helpen oefenen.*

Jeshua: Inderdaad. Dus, aangezien de laatste stap de laatste stap is, is dat een goede plek om te eindigen.

### **De beginjaren: Liefde geneest alle dingen - Vraag 8**

Jeshua: Hoe gaat het met jullie allemaal?

De aanwezigen: Geweldig. Goed.

Jeshua: Is deze avond de moeite waard geweest?

De aanwezigen: Ja! Oh, ja!

Jeshua: Nou, ik hoop het. Jullie hebt hem gecreëerd! Als het niet de moeite waard is, dan hebben jullie je tijd verspild.

Hm. Begrijp alsjeblieft dat ik niet in dit lichaam zit, net zoals jij niet in het jouwe zit. Het lichaam komt voort uit je eigen bewustzijn, het is in jou. Ik kan niet hier in tegenstelling tot daar gelokaliseerd worden. Ik heb dat ooit gedaan en vond het nogal onbevredigend. Het heet een lichaam.

Ik hou van jullie. En geen van jullie weet nog hoe diep die Liefde is. Jullie zijn pas begonnen de enormiteit en de diepte aan te raken van de Liefde die Ik voor jullie voel, want die Liefde is de Liefde van de Vader die Zichzelf tot Zichzelf terugroept in en als jullie.

Als je de uitgestrektheid van je fysieke universum probeert te overzien en dat dan vergelijkt met de diepte en breedte van mijn Liefde voor jou, is dat alsof je een zandkorrel van de stranden van je wereld neemt en zegt: 'Hier, dit is al het zand in de wereld.'

Ik hou zoveel van je dat ik me zelfs niet kan voorstellen dat ik ergens zou willen zijn waar jij niet bent. En ik zal nooit ophouden je mijn kracht te geven totdat die van jou net zo zeker is als die van mij.

Ik weet Wie Jij Bent. En je kunt me niet voor de gek houden. Wees daarom het Licht dat je bent door ervoor te kiezen om alleen liefde te onderwijzen, door ervoor te kiezen om tijd constructief te gebruiken, om de meester te worden van het enige dat bestaat: de Geest. En jij bent, waar je ook bent, het Licht dat deze wereld verlicht zolang hij duurt. Is er iets anders te vinden dat je beter kunt doen? Je hoeft nergens heen te gaan om deze wereld te bevrijden. Je hoeft alleen maar in elk moment te vragen:

Wat wil je dat ik doe? Oh, bel Mary. OKÉ. Paardrijden. OKÉ. Een ijsje eten. OKÉ.

Hm. Dank je wel. En als ik dank je wel zeg, dan meen ik dat ook. Er is grote moed voor nodig om de unieke vorm van aandacht te kiezen die incarnatie heet in deze, de meest waanzinnige dimensie van de Schepping die er bestaat, om hem te transformeren naar wat de Werkelijkheid weerspiegelt. Daar ben je voor gekomen. Zoek niet verder naar je doel. Je weet heel goed wat het is. Dus ga ermee aan de slag! En denk nooit dat je alleen bent. Dit is misschien afschuwelijk voor sommigen, maar privacy bestaat niet. [Gelach] Hm. En de volgende keer dat je doet wat het bedrijven van de liefde wordt genoemd, weet dan dat het hele universum toekijkt. [Gelach] Sommige wezens zeggen dat haar lichaam zo slecht nog niet was. [Gelach] Hm. Hm.

Ga dus je avond in, maar doe dit ene dingetje, gewoon voor de lol. Als je je hoofd op je kussen neerlegt, laat dan je laatste gedachte zijn:

Het is waar. Ik en mijn Vader zijn één. En nu wil Christus slapen.

Vrede zij altijd met jou, kostbaar en heilig en onschuldig en schuldeloos Kind van God die alleen maar Liefde is.

Amen.